

פרק שני – כל קרבנות הצבור

This brief chapter, picking up from the last משנה in the previous one, where צבור יחיד was identified as a critical distinction regarding תמורה (only קרבן יחיד is "available" to תמורה), details other differences between קרבנות צבור and קרבנות יחיד

33.2.1

14a (משנה א) → 15a (שמלך דוד)

1. אֱלֹהִים מוֹעֲדֵי ה' אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אֲשֶׁה לַה' עֲלֶיהָ וּמִנְחָה זָבַח וּנְסֻכִים דָּבַר יוֹם יְיֻקְרָא כֹּה, לו'
 2. מִלֵּבֶד שִׁבְתָּהּ ה' וּמִלֵּבֶד מִתְנוּתֵיכֶם וּמִלֵּבֶד כָּל נְדָרֵיכֶם וּמִלֵּבֶד כָּל נְדָבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַה': וּיֻקְרָא כֹּה, לח'
 3. וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵיהֶם לַפְּרִים לְאֵילִים וְלִכְבָּשִׁים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: בַּמִּדְבָּר כֵּט, יח'
 4. צוֹ אֶת אֶהְרֹן וְאֶת בְּנָיו לֵאמֹר זֹאת תֹּרַת הָעֹלָה הוּא הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֶּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תֹּקֵד בּוֹ: וּיֻקְרָא ו, ג.
 5. אֱלֹהִים תַּעֲשׂוּ לַה' בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנְדָרֵיכֶם וְנְדָבוֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵיכֶם וּלְשִׁלְמֵיכֶם: בַּמִּדְבָּר כֵּט, לט'
 6. וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה כְּתֹב לָךְ אֵת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה פָּרַתִּי אֶתְךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל: שְׁמוֹת לז, כז.
 7. עַתָּה לַעֲשׂוֹת לַה' הַפְּרוּ תוֹרַתְךָ: תְּהִלִּים קיט, קכו'
 8. וְהִי מִקֵּץ אַרְבָּעִים שָׁנָה וַיֹּאמֶר אֲבִשְׁלוֹם אֶל הַמֶּלֶךְ אֲלֵכָה נָא וְאֲשַׁלֵּם אֶת נְדָרֵי אֲשֶׁר נְדַרְתִּי לַה' בְּחֶבְרוֹן: כִּי גָדַר נָדַר עֲבָדְךָ בְּשִׁבְתִּי בְּנִשְׁוֹר בְּאֶרֶם לֵאמֹר שְׁמִרָב טו, ז-ח

- I distinctions between קרבנות צבור and קרבנות יחיד: משנה א'
 - a קרבנות יחיד can generate תמורה, can be male or female, carry אחריות for them and their נסכים
 - i But: do not trump שבת or טומאה
 - b קרבנות צבור cannot generate תמורה, can only be male, carry no אחריות (except for נסכים – once זבח has been brought)
 - i But: trump טומאה
 - ii דוחה שבת וטומאה but יחיד; חביתי כ"ג של צבור (proof from ד"מ): they don't trump שבת due to being צבור
 - 1 Rather: they are דוחה שבת וטומאה because they have a fixed time at which they must be offered
- II Analysis of משנה
 - a תמורה: assumed read - all קרבנות יחיד are accesible to תמורה
 - i Challenge: עופות, מנחות are not
 - 1 Answer: בהמה is only referring to תמורה
 - ii Challenge: תמורה is a ולד תמורה yet inaccessible to תמורה
 - 1 Answer: our משנה follows יהודה (א:ו) – ר' יהודה תמורה is a ולד עושה תמורה
 - iii Challenge: תמורה is a קרבן יחיד and cannot generate תמורה
 - 1 Answer: our referent is the base קרבן
 - 2 Note: if so, we need not ascribe משנה to יהודה – even רבנן (who disallow וולד) would agree – referent is קרבן עיקר
 - b Male/female: assumed read – all קרבנות יחיד can be either male or female
 - i Challenge: עולה may only be male
 - 1 Answer: עולת העוף may be male (per ברייתא – not requirement of gender nor תמות for birds)
 - ii Challenge: חטאת, which is קרבן יחיד, must be female
 - 1 Answer: we have שעיר נשיא which is male
 - iii Challenge: אשם, which is קרבן יחיד, must be male
 - 1 Answer: אשם צבור (no אשם צבור) קרבן צבור for which this is a corollary in קרבנות יחיד
 - 2 Alternatively: משנה doesn't mean that every קרבן יחיד can be either; just that there is a ק"י that can be either – שלמים
 - c חייב אחריות: sources – ברייתא interpreting vv. 1-3
 - i מוספים: all day is fit for דבר יום
 - ii חייב אחריות no (→): if the day passed – cannot make it up
 - 1 However: if the זבח was brought, there is אחריות for the נסכים, per v. 3 – even at night, even the next day
 - 2 י"ט שחל להיות בע"ש (i.e. if נסכים were forgot on שבתות ה' – ל"ל infers from v. 2 – ל"ל)
 - 3 Justification: if we only had ה' מלבד שבתות ה', would have thought נסכים could only be brought during day
 - (a) Therefore: v. 3 teaches that it can be brought at night (in קדשים, night follow day)
 - (b) And: without v. 2, we would think that נסכים could only be brought at night (immediately after) – קמ"ל
 - 4 Challenge: נסכים aren't brought at night, per ברייתא which allows for "day-only" offerings to also be put on מזבח just before sunset and burn into the night, including מנחת נסכים – from v. 4
 - (a) Answer (רמי בר חמא): may only be מוקדשים during day, but may be offered at night
 - (b) Block (רבא): time-frame of הקדש is same of הקרבה, per ברייתא
 - (c) Rather (רב יוסף): מנחת נסכים should be deleted from this ברייתא (as it may be offered at night)

- iii ביום only שלמים; נסכים::שלמים) v. 5, per v. 5 which accompany a זבח must be offered during day, *דיב'ל*
- 1 ברייתא from מנחת נסכים not to delete יוסף בבב, instructing ר' זירא
 - (a) *Explanation*: we could resolve ברייתא נסכים – זבח accompanying דרשה; אפי' בלילה of דרשה
 - (b) *Challenge*: we are not allowed to write הלכות, as it is akin to burning תורה and we may not learn from them
 - (i) *And*: per division of תושב"כ/תושב"ע (v. 6)
 - (c) *Defense*: perhaps we may write a new idea (so as not to be forgotten)
 - (i) *Support*: ר' יוחנן and ר"ל would look into ספרא דאגדתא on שבת (per v. 7)
- iv ד"פ once we've concluded that independent נסכים may be offered at night, they may be מוקדשים at night
- 1 *Per*: above-cited ברייתא (if קרב ביום, קדוש ביום; if קרב בלילה, קדוש בלילה; if קרב ביום ובלילה, קדוש ביום ובלילה)
 - 2 *אב"א*: they are נפסל at dawn
- III ר' יוחנן in ר' דימי by פומבדיתא of v. 5 (reported in שמעון בן יהוודק 's interpretation/application)
- a אלה תעשו לה' במועדיכם: these are obligatory offerings of רגל (יום) מוספי היום) חגיגת הרגל and מוספי היום)
 - b לבד מנדריכם ונדבותיכם: allows for bringing נדרים ונדבות during מועד חולו של מועד
 - c לעולותיכם: cannot be עולת נדר/נדבה (already covered); must be עולת יולדת and מצורע
 - d זלמנחותיכם: cannot be מנחת נדר/נדבה (already covered); must be מנחת חוטא ומנחת סוטה (קנאות)
 - e זלנסכיכם ולשלמיכם: compares שלמים::נסכים; just as שלמים are only brought during day, same holds for נסכים
 - f זלשלמיכם: even נזיר שלמי
- i *Challenge* (אביי): why not שלמי נזיר? After all, שלמי נזיר can be brought as נדר/נדבה
- 1 *Per*: ruling that only that which is נידר ונידב can be brought on יחיד במת יחיד
 - 2 *And*: ר"מ ruled that מנחות and נזירות are brought at יחיד במת יחיד
 - (a) *Defense*: נזירות should be deleted from this ברייתא
 - (b) *Challenge*: all agree that נזירות can be נידר ונידב, per v. 8
 - (i) *Analysis*: isn't אבשלום referring to the קרבן נזיר) – to be brought in חברון [במת יחיד]?
 - (ii) *defense*: he's referring to the נדר itself, which he took in חברון
 1. *block*: he took the נדר in גשור (on east side of כנרת) – not in חברון
 - (iii) *answer*: he went to חברון to get sheep (to bring to ירושלים)
 1. *support*: why would he ignore ירושלים and offer in חברון?
 2. *Challenge*: wording should be מחברון, not בחברון
 3. *Additionally*: he should offer in גבעון (which was, at the time, the central במה)
 4. *Rather*: once במות are permitted, they are allowed everywhere (including חברון)
- IV Tangential question: from which event are the "40 years" mentioned in v. 8 reckoned?
- a *Answer* (ר' יהושע): from the time that ישראל עם requested a king
 - i *Per*: ברייתא in סדר עולם - year they requested king was 10th year of שמואל's leadership; he ruled with שאול for 1 year, then שאול ruled for 2 years alone, then 37 years of דוד (until אבשלום)